

בתי המשפט

1

עת"מ 116/97

פרוטוקול

בבית המשפט המחוזי

בתל - אביב

השופט ד"ר ע. מודריק

עת"מ : 116/97

אריה צוקר

נגד

הוועדה המקומית לתכנון ובניה

החלטה

ניתן בזה צו ביניים במעמד צד אחד ולפיו ימנעו המשיבים מביצוע עבודת
 בניה כלשהי בבנין עד לדיון במעמד הצדדים בהמשך תוקפו של צו הביניים
 המבוקש. צו הביניים הזמני מותנה בהפקדה במזומן או בערבות בנקאית בסך
 13,000 שקל, על ידי העותרים ביחד ולחוד.
 כמו כן, העותרים יחויבו לשאת בנזקם של המשיבים אם יסתבר שלא היה יסוד
 לבקשתם להוציא צו הביניים במעמד צד אחד.
 הדיון במעמד שני הצדדים יהיה ביום 22.12.97 בשעה 13.00. על העותרים
 להמציא הזמנה והודעה מתאימה למשיבים.

ניתנה והודעה היום במעמד הצדדים. 18.12.97

ד"ר עודד מודריק - שופט

קלדנית: חסידה כהן

אריה צוקר

כג כסלו תשנ"ח 22/12/97 עת"מ 166/97
פרוטוקול

בבית המשפט המחוזי

בתל - אביב

השופט ד"ר ע. מודריק

עת"מ : 116/97

ישיבת יום: כג כסלו תשנ"ח 22/12/97

אריה צוקר ואח'

נגד

1. הועדה המקומית לתכנון ובניה תל אביב יפו

2. א.פ. יפו בע"מ

3. יצחק פולדיאן

נוכחים: בשם העותרים עו"ד אסנת ועו"ד קאופמן

בשם המשיבה 1 עו"ד וייל

בשם המשיבים 2 ו-3 עו"ד דוברונסקי

עו"ד אסנת: נתבקשתי לבצע המצאה של ההחלטה של אדוני, עו"ד קאופמן ממשרדי
צלצל למשרדי המשיבה 2 א.פ. יפו בע"מ אני מבקש שעו"ד קאופמן בעצמו יספר
מה אירע.

עו"ד קאופמן: בררתי פרטים לגבי כתובת וטלפון, כשדברתי עם המזכירה, היא
אמרה שהם א.פ. יפו בע"מ ואמרה לי שאפשר להגיע למסור את הצו והעתירה.
כשהגיע השליח.

כג כסלו תשנ"ח 22/12/97 עת"מ 166/97
פרוטוקול

01 עו"ד דוברונסקי: אבקש לחקור את עו"ד קאופמן, הוא לא מספר את התאריך.
02

03
04
05 עו"ד קאופמן: התאריך של ה-19 הוא נכון. ה-19 היה יום שישי בצהריים.
06 אתמול בבוקר ניסיתי למסור את הצו. נסינו למסור את הצו ביום שישי לא
07 היה אף אחד בשום מקום לא בעיריה.
08

09 עו"ד אסנת: מה שחברי רוצה לומר זה לגבי איומים על חייו ולא למסירה,
10 ולכן התאריך לא רלוונטי.
11

12 עו"ד דוברונסקי: אתמול בשעה 13.30 נתקבל הצו. צו שנימסר ע"י בימ"ש עוכב
13 אצלהם במשך 3 ימים. הם ידעו על כך הכתובת גם ב-18 כי זה מופיע גם בתיק
14 עצמו. אם הוא רוצה להעיד על עבירות פליליות שיפנה למשטרה.
15

16 עו"ד אסנת: קבלנו את הצו ביום שישי, היינו צריכים לדאוג לערבות. אנחנו
17 יודעים שצריכים למסור צו לא למישהו שהיה עו"ד של צד, אלא לצדדים.
18 כשנודע לי שעו"ד דוברונסקי אמרתי שנמסור לו את הצו. נתקלנו בסרוב לפתוח
19 את הדלת כשרצינו למסור את הצו. צלצל עו"ד קאופמן ואיימו על חייו שישברו
20 לו את הראש, והגיש על כך תלונה במשטרה הבוקר. זה קשור ישירות להליך
21 הזה. למען טובת הציבור אבקש שלא ירשם שאיימו על חייו. ועל מצפוננו יהיה
22 אם יקרה משהו כמו שקרה בפתח תקוה.
23

24 עו"ד דוברונסקי: מה שעושה חברי במיוחד לאורך התיק הזה יוצרים מצב של
25 טובים רעים יהודים ערבים. חברי לא יכול לבוא ולהכניס לפרו' בלי עדויות
26 ותצהיר שאדוני ידע הם הרעים הרושם כבר נוצר. כמו שיגידו על מישהו שהוא
27 חולה איידס, ואם הוא חולה או לא הוא צריך להתמודד עם זה. חברי עשה זאת
28 במכוון לא קשור לתיתק, אלא ליצור דיעה קדומה. אני בטוח שלא יצליח
29
30
31

כג כסלו תשנ"ח 22/12/97 עת"מ 166/97
פרוטוקול

בבימ"ש זה אך זו היתה הכוונה.

לגופו של ענין - צו שהתקבל תחת הטענה מפנה לסע' 48 לתצהיר. את הצו הוא הלך לקבל רק יום יותר מאוחר, לא ידעתי שהגיש בקשה לצו. היה צריך לדאוג לקבל את זה. הוא קיבל את זה ביום שישי אחר הצהריים ומסר לי את זה אתמול בצהריים.

לענין צו הביניים - מכיוון שאדוני ערך לכך שקבלנו את הצו רק אתמול בשעה 13.30. והעיריה קבלה זאת מאוחר יותר, לא הספקנו להכין תצהיר נגדי, אנקש לחלק את הדיון היונם לחלק ראשון וחלק נוסף הראשון שבו אטען טענות משפטיות, מקדמיות לעצם מתן הצו, וזו חלוקה שעושים שופטים, והיה ואדוני יחליט שלא היה מקום לתת את הצו לא יוגש תצהיר ולא יהיה צורך לחקור צדדים. אם הטענות המקדמיות אינן נוטלות את הבסיס למתן הצו ינתן לנו 3 ימים ונהיה בתוך הענין ונכין תצהירים. לא היתה לי אפשרות לדבר עם המהנדס.

עו"ד ויל: לא הספקתי להגיש תצהיר נגדי כי קבלתי את החומר בצהריים, לי אין התנגדות שהצו ישאר על כנו.

עו"ד דוברונסקי: בקשר לדחיפות הצו, אמרתי שהצו התקבל ב18 נמטר ב21 כל מה שרצו העותרים זה לא צו דחוף אלא פסק במעמד צד אחד, לא היתה להם כל דחיפות עניינית או אמיתית שכן הם החזיקו את הצו שלושה ימים אצלם ורק ביום הרביעי מסרו לנו אותו.

עו"ד אסנת: אנקש להנחות את חברי לא להצהיר עובדות שלא בידיעותו. להחזיק את הצו זה שקר מחוצף.

כג כסלו תשנ"ח 22/12/97 עת"מ 166/97
פרוטוקול

01 01
02 02
03 03
04 04
05 05
06 06
07 07
08 08
09 09
10 10
11 11
12 12
13 13
14 14
15 15
16 16
17 17
18 18
19 19
20 20
21 21
22 22
23 23
24 24
25 25
26 26
27 27
28 28

עו"ד דוברונסקי: רואים מהבקשה עצמה שבעצם העבודות שהם מדברים שהם רוצים למנוע הם עבודות שנעשו כבר. זאת אומרת יציקת התקרה אפשר ללמוד מסעיף 11 לעתירה. ובעתירה בהתחלה שם מדובר שמה שרוצים למנוע ובימ"ש יכריז בלתי חוקי זה את אותה תקרה כשהם יודעים שהתקרה והעמודים יוצקו. מה שהם מבקשים בסעיף א'. הם יודעים שזה כבר בוצע ולכן אין צורך בצו שיאסור את זה.

טענה שניה - אנחנו נמצאים בבימ"ש מנהלי, ויש תקנות מיוחדות בקשר לעתירות לבתי משפט מנהליים, תקנה 4 מודיעה מה צריך להיות בעתירה. למשל אומרת בסעיף א[2] שם העותר, מספר זהותו, מקום מגוריו ומען להמצאת כתבי בי דין. מקום המגורים זה מאוד חשוב, האם האיש שכן, אם יש הפרעה כתוצאה מזה, מה האינטרס שלו. זה חלק מהעילה ואם אדוני יראה לא נתנו כתובת פרט לכתובת אחד המצהירים. הם אומרים בסעיף 2 'העותרים 2 - 13 ... רחוקים יותר'. גם הם אומרים שחלק מהם רחוקים. התקנה מחייבת לתת את הכתובת זה לא ענין פרוצדורלי שנותנים בתיק רגיל את הכתובת, בענין הזה יש חשיבות לכתובת.

סעיף 5 לאותה תקנה 4 מדבר על מעמדו של העותר לענין נושא העתירה. גם זה מראה שהתקנה היא בעצם לא פרוצדורלית אלא מדברת על זכות וגם את זה הם לא נתנו בצורה של מעמד של כל אחד מהם לענין העתירה. ברגע שהם לא אמרו שיש קרבת מגורים או זיקה בין זה לזה, אז לא ענו על התקנה הזו.

באותה תקנה ס' ג' נאמר שהם יכולים 'להצהיר .. ואמונתו'. מתוך 50 וכמה סעיפים על 20 וכמה סעיפים המצהיר משאיר אותם כאילו הם לפי מיטב אמונתו אבל בעצם הוא פשוט לא אומר לא את המקור ולמה לפי אמונתו. סעיף 1 שמדבר בעותר חבר מועצת העיר, על זה היה צריך להעותר מס' 1 שהיה אומר שהוא חבר מועצת העיר ואומר במה הוא מתעניין. העותר אם הוא מתעניין ומתערב היה צריך לומר את זה, לא יכול לומר עותר ולהגיד למיטב ידיעתי הוא מתעניין.

כג כסלו תשנ"ח 22/12/97 עת"מ 166/97 פרוטוקול

ועדת בנין של העירייה, אומר אין לי סעד אחר הוא צריך לעתור ולהגיד אין לי סעד אחר, מישוהו אחר לא יכול להגיד בשמו או עליו שיאן לו סעד אחר כשלאורה עומדים לרשותן כל הסעדים האפשריים. העתירה של העותרים האחרים הם צריכים להראות שיש להם אינטרס, הם לא מראים איפה שהם גרים. רק המצהיר אומר איפה הוא גר, ואם יוצאים לשטח רואים שמספר 8 סמוך ל-9 אבל בפועל זה לא בית מול בית, זה במקום שונה, זה באלכסון.

לענין הסמכות העניינית - תוקפים כמשיבה את הוועדה המקומית, אבל בעצם הוועדה המקומית לא היתה צד בדיונים קודמים שנערכו בבית משפט זה, ובעצם תוקפים החלטה של בית המשפט לעניינים מקומיים. ובימ"ש מנהלי כאן לא יכול אין לו סמכות לתת צו נגד החלטה של בימ"ש לעניינים מקומיים. בית משפט יחיד שיכול לתת צו נגד בימ"ש לעניינים מקומיים, זה בג"צ. מקריא מחוק השפיטה סעיף 15. מי שמוסמך לתת צוים כנגד בימ"ש זה בג"צ. שם היתה החלטה שיפוטית, הצד שכנגד אומרים היה דיון שיפוטי, העירייה קבלה צו שיפוטי בבימ"ש היתה בקשה לביטול הצו השיפוטי, נחקרו העדים, ואחרי 10 עמודי פרו' בהמלצת השופטת הגיעו הצדדים להסכמה מסויימת, והשופטת על סמך זה נתנה צו שהוא בי דין בינינו לבין העירייה, לא יתכן לתקוף כאן בבימ"ש מנהלי.

בעתירה שניה ב' הוא במפורש מבקש שאדוני יכריז שהחלטת בימ"ש נתנה שלא כדין ועל כן בטלה.

נאמר שבימ"ש לעניינים מקומיים טעה, יש לו פריבילגיה לטעות אפשר לערער על ההחלטה אך אי אפשר לתקוף אותה בבימ"ש זה באופן כזה. אפילו בג"צ לא היה מתערב בהחלטה כזו. ובוודאי שלא בימ"ש לעניינים מנהליים. סמכות השיפוט לפי סעי' 255[א] 'עתירות נגד מוסדות תכנון... זה' עשו פה ערבוביה כי בעצם מבקשים החלטה נגד החלטה שיפוטית שנתנה על ידי בימ"ש לעניינים מקומיים, אבל מכיוון שגם הצד שכנגד היה ער לכך שהוא לא יכול

- 0
- 01
- 02
- 03
- 04
- 05
- 06
- 07
- 08
- 09
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31

בתי המשפט

7

כג כסלו תשנ"ח 22/12/97 עת"מ 166/97

פרוטוקול

לקבל צו כזה, אז הוא כאילו מבקש נגד הוועדה. הוא מבקש כנגד הוועדה המחוזית שהיא תפעל לבטל צו, להפסקת הבניה ולקבל צו הריסה של החלקים שנבנו שלא כחוק.

איזה מעמד יש להם בענין הזה, החל מפסקי הדין של איגרא רמה, שבה נאמר במפורש שאין להם מעמד במצב הזה.

ההיתר ניתן לפני שנה נאמר, באותו זמן אם היה נראה להם והם היו מעורבים כל הזמן בענין, היו צריכים לפנות לבימ"ש. אם הם חיכו עד שהעיריה קבלה צו שיפוטי והחליטה לבטלו, הם ויתרו על גישה עצמאית אלא השאירו את זה למה שהתברר בבימ"ש לענינים מקומיים.

איגרא רמה 15/60 ע' 233 מול האותיות ה', 'דעתנו היא... אחרת'. ע' 235 'בניגוד לחוקי העזר... לאינטרסים שלו' הוא לא נדרש לשאלה אם זה ניתן כחוק או לא, צריך שיהיה נזק או איזה גורם לנזק.

בג"צ 286/66 גפני נ' הוועדה המקומית אילת 'אדם הקובל... הרשיון' לכן צריך ללכת לבימ"ש רגיל אבל הם צריכים להוכיח נזק והפרעה, לא יכול להיות שכל אחד פה יוכל לבקש ולקבל צווים בענינים שהוא לא צד בהם.

מצטט מהספר של סגל ע' 86, באשר לאינטרס אישי ויצוגי 'הכלל הרגיל ברור... ירווח', אנחנו לא רואים שיש להם זכות עמידה בבימ"ש מנהלי זה. עם כל הרחבה של סמכויות העמידה. בימ"ש מנהלי לא נותן לכל אחד לבוא בשעריו, אם אומר אני גר רחוק והשני הוא חבר מועצת העיר. כאן מנסים לתקוף בימ"ש לענינים מקומיים כאשר לא יכולים לתקוף אותו לא יכולים לבקש את ביטול הצו הזה.

עו"ד אסנת: דברים שנראים מובנים מאליהם אני לא מפרט ואסביר. אני חושב שנושא זכות העמידה הציטוט שחברי הביא מפרופ' סגל הוא אמת, אלא שהנושא מהו אינטרס נקבע בעשרות פסקי דין.

כל דבר שפוגע בתכנון, באיזור שאני גר נותן לי אינטרס. מבחינת חובת

כג כסלו תשנ"ח 22/12/97 עת"מ 166/97
פרוטוקול

01 הזכויות די שאוכיח אינטרס. אמר השופט ויטקון בפס"ד ידוע של כהן נ' שר
02 הבטחון, שאחד הדברים היפים במשפט מנהלי שבימ"ש מכיר באינטרס אז זה
03 אינטרס שלא הוכר על ידי המשפט ואם הכרתו לזכות עמידה הוא הופך לזכות
04 משפטית, לכן בהלכות של זכות עמידה גם במובן הצר דהיינו באינטרס הצר של
05 היחיד לענין זכות העמידה די שמוכיחים שיש לי נגיעה אישית בנושא העתירה.
06 יש בעיה לשופט בימ"ש שעוסק בענינים יום יומיים משפטיים כלליים לפתע
07 להפוך לשופט מנהלי, באשר לזכות עמידה בבימ"ש מנהלי האינטרס שלי
08 שבשכונתי יבנו לפי חוקי התכנון. אחרת יבוא מישהו ויעשה לול. אני לא
09 קובל על הצד האסטתי, לא קובל שהחזית כזו או אחרת אלא שבמעטה שיפוצים
10 מוסיפים עוד קומה, עוד אגף ואפשרות לעוד קומה, אני מתכוון לצפיפות
11 הדיור. אנחנו נלחמים שבשכונה יהיה אופי מסויים, מוסדות התכנון מקבלים
12 זאת כנכון, ואני רוצה וזה האינטרס שלי שהאופי ישמר אחרת לא הייתי גר
13 שם, זה אינטרס מובהק, זה אינטרס רכושי. האינטרס הכלכלי הצר לא מענין
14 אותי. הבעיה היותר שקשה שלי היא הנושא האחר שהעלה חברי והוא נושא הלכת
15 איגרא רמה.

16 אומר מה בימ"ש מנהלי צריך לעשות, החוק לא רק אומר בסעיף 255[א] שחברי
17 ציטט ממנו לגבי הסמכות, אלא גם הוא מדבר ב255[ג] עילות סמכויות וסעדים.
18 ואומר במפורש ' בימ"ש לענינים מנהליים ' לא בכדי נקרא בימ"ש זה
19 בג"צ קטן, יש לו סמכויות של בג"צ וצורת העתירה כמו בג"צ.
20 לענין הסמכות, אתייחס לטענת חברי שאני בא לבטל צווים של בימ"ש לענינים
21 מקומיים. אפילו אם זה היה נכון, בימ"ש מוסמך לעשות זאת בנסיבות האלה.
22 לא הייתי צד בבימ"ש לענינים מקומיים, לא יכול לתקוף ולערער על ההחלטה.
23 לא היה יומי בבימ"ש.

24 בימ"ש: לא חושב שיש לי סמכות להתערב בהחלטה של בימ"ש לענינים מקומיים.
25 אבל אדוני הגיש את העתירה לא נגד בימ"ש אלא נגד הוועדה המקומית.

01
02
03
04
05
06
07
08
09
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

כג כסלו תשנ"ח 22/12/97 עת"מ 166/97
פרוטוקול

01
02
03
04 עו"ד אסנת: בהתקפת עקפיין נגד מעשה הרשות אני יכול לומר עשיתם משהו
05 שהביא לכך שנתנה החלטה שהיא בטלה מעיקרה.

06 פסק הדין גלעד נ' שופט שלום החלטה שבג"צ אמר לפי סעיף 15[ג] מותר לי
07 לבטל אותה משום שגלעד לא היה צד להליך.

08 אני לא מבקש לתקוף במישרין את פסק הדין, אני תוקף את העירייה/הועדה
09 המקומית, ההליך למטה היה של הועדה המקומית והיתר השיפוצים הוא של
10 העירייה לפי חוק עזר ומבחינה משפטית פס"ד בני ברק נ' ברוטבלד. הועדה
11 המקומית אישיות נפרדת לענין תביעות נזיקין. כדי לא לבלבל מאחר שזה
12 אישיות פרסונלית כפולה עשיתי קו נטוי.

13 למרבה הצער נאמר לי שאחרי שניתן הצו והומצא כאמור באחור, רק אתמול,
14 נאמר לי כרגע שבשטח בונים, אני לא יכול להעיד על כך.

15
16 עו"ד דוברונסקי: כל מה שמתלוננים לע יציקות זה נעשה כבר. בשטח נעשות
17 עבודות הכנה נקיון והוצאת חומר, את זה יש במסגרת היתר שיפוץ זה לא
18 עבודות בניה, אני אשיית באתי למקום ודאגתי שלא תעשה עבודת בניה וראיתי
19 שכל מה שהוא טוען נבנה. היציקה נעשתה ב-15. הצו הקודם בוטל ב-14. הצו
20 הנוכחי הוצא ב-18.

21
22 עו"ד וייל: נכון להיום שעה לפני הדיון, נותר לבנות קירות וגג רעפים
23 בתחום הבניה עצמה. היציקות נעשו כבר.

24
25 עו"ד אסנת: לא פעלנו קודם כי לא ידענו שהיה היתר שיפוצים כזה. התכתבתי
26 ארוכות עם דן דרין וגם העותרים התכתבו ולא נאמר לנו באף מכתב יש היתר
27 לשיפוצים לפי חוק עזר לשמירת סדר ונקיון, נודע לי הדבר כששלחתי מתמחה
28 לצלם את התיק אז נודע לנו ולעותרים.
29 אין לנו אינטרס לגרום נזק.

כג כסלו תשנ"ח 22/12/97 עת"מ 166/97
פרוטוקול

עו"ד דוברונסקי: מפנה לע' 71 בספר של סגל מהדורה שניה מעודכנת כשמדובר
בעתירה ציבורית 'למול עתירות אלה... וישיר'.
אם אדוני יסבור שיש ליתן צו יצמצם אותו לכך שלא יכלול בתוכו את מה
שניתן על פי היתר השיפוץ כדין. הם טוענים שהיתר השיפוץ לא יכו לכלול
גג. הם אומרים שבנינו מעבר להיתר, אני מוכן להתחייב לא לבנות מעבר
להיתר, אך ההיתר ניתן כדין.

עו"ד אסנת: הם יבנו קירות בקומה שאני טוען שנבנתה שלא כדין.

עו"ד דוברונסקי: נתתי הצהרה לפי בימ"ש הקודם התקרה שהם אומרים שאנחנו
בונים היא מתחת לגג הרעפים, נתתי הצהרה שבקומה הזו אנחנו לא נבנה וזה
מחייב.

עו"ד אסנת: זו שנבנתה מתחת לתקרה נבנתה שלא כדין. זו שעשו עמודי בטון
ובנו קומה זו נבנתה שלא כדין.

עו"ד דוברונסקי: בבית היו רעפים, לא הגבהנו את הבית, מתחת לרעפים נוצקה
תקרת בטון.

כדי לטעון כנגד נחיצות צו המניעה ולהגיש תצהירים אני צריך עד סוף
השבוע. אמסור לחברי עד יום שישי את המסמכים.
מרשי אומר שהפסקה גורמת לנו נזק של אלף דולר ליום.

בעל הנכס: אני מוכן להבטיח שלא נעשה עבודה עד שלא נדון בישיבה. בקומה
ראשונה ושני אני רוצה להתחיל לעבוד. קניתי את הנכס שנה ומשהו וזה עלה
לי יותר ממליון דולר, הבית רעוע מול חוף הים, ויכול לסכן את מי שמשחק
בגן הציבורי הזה. קומה ראשונה ושניה היתה מקודם.

01
02
03
04
05
06
07
08
09
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

בתי המשפט

11

כג כסלו תשנ"ח 22/12/97 עת"מ 166/97

פרוטוקול

עו"ד אסנת: גם בקומה השניה באגף הצפון מערבי, הם הוסיפו אגף קומה שלמה
שלא כדין. אם זה בגבולות הבית הישן, בשונה מהבית החדש שהם בונים, אני
מסכים אבל איך נפקח על זה.

עו"ד דוברונסקי: קירות הבית הישן עומדים.

עו"ד אסנת: ואני מבקש שהבניה תהיה חוקית.

החלטה

הטענות המקדמיות כנגד הסמכות שלי להוציא את צו הביניים נדחות. הנמקה
תינתן יחד עם פסק הדין בעתירה.

ניתנת בזה רשות לעו"ד דוברונסקי, להשלים את תשובתו לבקשה לצו ביניים
במשך שבוע ימים.

נדחה ל-1.1.98 בשעה 13.30.

אני מצמצם את צו הביניים שניתן בינתיים במעמד צד אחד לכך שעד להחלטה
סופית בצו הזה תאסר פעולת בניה בקומה השלישית במבנה הנדון וכן פעולה
החורגת מן המסגרת של הבית הישן הקיים. גם הפעולות שיעשו בתוך המבנה
הקיים צריכות להיות תואמות את היתר השיפוצים שניתן.

ניתנה והודעה היום במעמד הצדדים.

ד"ר עודד מודריק - שופט

סיום הדיון בשעה 14.40

קלדנית: חסידה כהן

מדינת ישראל

12

עת"מ 116/97
פרוטוקול

בבית המשפט המחוזי

בתל-אביב

השופט ד"ר ע. מודריק

עת"מ : 116/97

הודעה

אני מבקש להביא לתשומת לב הצדדים, את העובדה שעו"ד דוברונסקי מייצג את אחי בתביעה אזרחית כלשהי.

אני מצטער, אך עובדה זו פשוט פרוחה מזכרוני לעת הדיון הקודם. אני משוכנע שעו"ד דוברונסקי, פשוט לא רצה להעמיד אותי במבוכה ועל כן לא ציין את העובדה בפומבי.

אציין כי העניין שבו מטפל עו"ד דוברונסקי, בשם אחי, מוכר לי באורח כללי בלבד ואין לו כל השלכה על אינטרס כלכלי או כספי שלי.

בנסיבות אלה אבקש את התייחסות הצדדים (להוציא המשיבות 2 ו-3) לעניין המשך ניהול המשפט בידי.

ניתנה היום 25.12.97 בהעדר הצדדים.

ד"ר עודד מודריק - שופט

(ש)

25.12.97

קלדנית: חסידה כהן

בתי המשפט

13

ג' בטבת תשנ"ח 1/1/98 ע"מ 116/97
פרוטוקול

בבית המשפט המחוזי

בתל - אביב

השופט ד"ר ע. מודריק

ת.פ. : 116/97

ישיבת יום: ג' בטבת תשנ"ח 1/1/98

אריה צוקר ואח'

נגד

1. הועדה המקומית לתכנון ובניה תל אביב יפו

2. א.פ. יפו בע"מ

3. יצחק פולדיאן

נוכחים: בשם המבקשים עו"ד אסנת

בשם המשיבה 1 עו"ד וייל

בשם המשיבים 2 ו-3 עו"ד דוברונסקי

עו"ד אסנת: קבלתי את הודעת בימ"ש ואין לנו התנגדות בענין.

עו"ד וייל: גם לי אין התנגדות.

עו"ד דוברונסקי: קרה דבר מסוג זה, הייתי מבקש בקשה ראשית אחת ובקשה אלטרנטיבית שהוסכמה עם עו"ד אסנת והיא לדחיה. שתיהן מבוטסות על אותה נימוקים. הבקשה הראשית להשאיר את הצו עד לדיון בעתירה העיקרית, כאשר תשאר לי זכות לפנות לבימ"ש ולתת להם הודעה מתאימה של 30 יום אם אבקש

(מא)

01
02
03
04
05
06
07
08
09
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

בתי הנשפט

14

ג' בטבת תשנ"ח 1/1/98 עז"מ 116/97

פרוטוקול

לבטלו.

אני שמעתי על הפרת הצו. אני פחות או יותר דברתי עם עו"ד אסנת שנטה לקבל את הבקשה העקרונית שלי הראשונה ולכן גם סוכס שאם לקוחותיו לא יסכימו אז יסכים לארכה.

אתמול אחר הצהרים הבנתי מעו"ד אסנת שהוא לא מסכים שהצו ישאר כמו שהוא. אני מוכן להחמיר את הצו, נחסום את הקומה העליונה, כי יש בעיה בינם לבין הקבלנים אלה אומרים לא בנו, אלה אומרים רק השתמשנו. אני מבקש שהצו יקבע במפורש אם יעלה מישהו מהצד שלי לקומת הגג יהיה בכך הפרה של הצו. הצו ישאר בתוקפו באשר לקומות שנמצאות מתחת לקומת הגג. אם הצו ישאר בתוקפו עד הדיון בעתירה העיקרית כשאוכלי נגיע להסדר עם העיריה וגם עם הצד שכנגד שהם 15 אנשים מכובדים. אנסה להדבר איתם באיזה שהיא צורה למצוא פתרון. אם לא נמצא פתרון תידון הבקשה העיקרית.

עו"ד אסנת: חברי הציע לי את ההצעה שפרט, חשבתי שנבקש מאדוני לקבוע את הדיון בבקשה העיקרית מהר, אמרתי זו בקשה סבירה בנסיבות, בינתיים קרו שני דברים, אני מייצג לקוחות מכובדים שחושבים, אחרי שחברי דיבר איתי ורציתי לדבר עם לקוחותי שיסכימו פתאום התברר שהמשיכו לבנות על אף הצו של אדוני, פניתי לחברי, ואמרתי שהאימון לא קיים כי מפריס צו. אמר שזה טעות ולא יקרה יותר. זה לא שכנע את לקוחותי. לא הספקתי לדון עם כל מרשי לעומקו של ענין צלצלו גם שלשום ואמרו שעובדים, הביאו מערבב בטון קטן במקום להעלותו עם מערבב גדול עם צינור, כדי שלא יראו והמשיכו לבנות. גם אחרי שחברי אמר שזו טעות. חברי אמר שיקרא לסדר את לקוחותיו שלא יקרו כאלה טעויות. אחרי שקרא אותם לסדר הם המשיכו להפר את הצו. אנחנו חוששים שהפירוש שנותנים לבית משפט מוטעה, שאין להם תוקף ואם יש להם תוקף אפשר לשחק בהם. כשהיה צו הפסקת עבודה לא היו אי הבנות. נכון שחברי ואני שוחחנו על אפשרות הסדר, שלצערי לאור התנהגות המשיבים

ג' בטבת תשנ"ח 1/1/98 ע"מ 116/97
פרוטוקול

הדבר לא נסתייע. אני מוכן שיתאפשר לקבוע את הדיון לשבוע הבא. וגם שנצא לביקור במקום.

עו"ד דוברונסקי: היתה הסכמה בקשר לגג, וניתנה הסכמה, הלכות שלי לא הבינו. את הגג יצקו קודם בזמן שלא היה צו. נעשו מספר נסיונות כדי להגיע להבנה.

עו"ד ויל: הבניה ללא היתר בניה בכללה. משום כך הוגש כתב אישום לבימ"ש ב-18.11.97 אני מניחה שבמהלך השנה יתברר לבימ"ש. צו הפסקת עבודה היות והוצא היתר שיפוץ והוא חפף את מה שנבנה שבתקופה שבקשנו את צו הפסקת העבודה. בימ"ש רמז שלא יפסיק עבודות שניתן להם היתר שיפוץ. כשמדובר במבנה מסוכן גם אם חרגו מגבולות השיפוץ עומדים פחות או יותר בתנאיו ובימ"ש לא היה מוכן להוציא צו הפסקת עבודה.

נכון להיום אנחנו במצב שעבודות הבניה הן לא כאלה שצריך להפסיק. הם ממשיכים לבנות ולעשות פעולות כשאין היתר בניה. למשל לדוגמא בהיתר שיפוץ כתוב השלמת גג רעבים, הם בונים גג רעפים חדש. ההיתר לא מדבר על בטון והם יוצקים בטון.

עו"ד אסנת: יש דברים בגו, לא אכנס אליהם כדי שלא אחטא בדברי. מישהו אלום ממשרדי החברה איים על חיי חברי.

עו"ד דוברונסקי: אסור לדברים כאלה לבימ"ש. האמת לאמיתה היא שהעיריה פעלה וקבלה מעמד צד אחד, אצל שופטת שלום. לא עשתה מסירה. היה דיון וחקרתי ארוכות את המצהירים מטעם העיריה התברר שהעיריה הגיעה למסקנה תוך כדי דיון שהצו עומד להתבטל כי השופטת רמזה מספר פעמים שקבלו

ג' בטבת תשנ"ח 1/1/98 ע"מ 116/97

פרוטוקול

לאחר דיון. כאן הם רק טרמפיסטים. כאן הם משכנים עמדה, הסכימו לביטול הצו. אי אפשר לבוא לשופט אחד להסכים לביטול הצו. הם לא ויתרו בחינם הם ויתרו במהלך דיון משפטי.

האיזור הוא פרובלמטי, הלקוח שלי קנה את הנכס במכרז מהמנהל. במחיר שהוא הציע וזה המחיר שהתקבל, זה היה באמת מחיר גבוה. התברר שהנכס להריסה ובטווח של כמה שנים לא ניתן לקבל שם רשיון בניה בגלל סיבות שקשורות לתכנון כללי של יפו והאיזור. במקרים כאלה וזה לא המקרה היחידי. אני מוכן להביא מאות מקרים כאלה, העיריה נותנת היתר שיפוץ שחופף פחות או יותר עם הבית הישן. הם לא רוצים שיהרסו את הבית, מצד שני הבית מסוכן, והן נותנות היתר שיפוץ ובו ברור חד משמעית מה עושים. נתנו לתקן גג רעפים, התיקון הוא גג רעפים חדש. צריך לשים 500 רעפים ויש 7 רעפים אז זה גג חדש. זה מופיע בשרטוטים ויש אישור העיריה בצו השיפוץ. לכן העיריה לא יכולה לנקוט עמדה. במיוחד שאם כך יצטרכו להפסיק 200 בנינים נוספים כולל בנינים הקרובים לאיזור הזה.

עו"ד אסנת: ניתן היתר שיפוץ על פניו הוא בלתי חוקי. יש עבודות הטעונות היתר בניה. וההיתר לפי חוק עזר שמירת סדר ונקיון. לפי אותו חוק העיריה עשתה פעולה בלתי חוקית בעליל. כתבה שם שזה לא בא במקום היתר בניה. אבל כלפי האזרח ההיתר נראה אולי בסדר, אבל הארכיטקט יודע את האמת. אם העיריה נוהגת לא כחוק.

ההיתר היה לאחר שהשופטת רתחה על כך שבקשו במעמד צד אחד שלא גילתה שהיה היתר שיפוץ. זה נובע מהפרו'. שמעתי שהיא הענישה את העיריה. ב"כ העיריה היתה זהירה ואמרה שזה לא בא למנוע או שולל זכות לגבי הליכים נוספים. אין מניעה מלפעול כחוק.

אילו הדברים היו נעשים כפי שצריך הייתי ממליץ לחברי שיחזרו בהם, אבל בונים משהו שאני אומר לאדוני, מוסיפים אגף שלם לכיוון היס ומגביהים

בתי המשפט

17

ג' בטבת תשנ"ח 1/1/98 ע"מ 116/97
פרוטוקול

ואתו בשתי קומות.

החלטה

נדחה לביקור במקום למחר 2.1.98 בשעה 12.00.
אבקש כבר עכשיו להבהיר, שהצו שנתתי כיוון לכך שלא תעשה שום פעולה של
בניה בקומה השלישית ובכל חלק במתחם שחורג מגבולות הבית המקורי, לשם
חסרת ספק, אני מודיע שיש להמנע משימוש בגג המבנה גם לשם סיוע לבצע
פעולות בניה בתוך מסגרת המבנה הישן.
ניתנה והודעה היום במעמד הצדדים.

ד"ר עודד מודריק שופט

קלדנית: חסידה כהן

החלטה

13/1/98
ה' אב תשנ"ח
התקבלה החלטה
למחרת היום
ש"ס
ק"מ
למחרת היום
התקבלה החלטה
למחרת היום
ש"ס
ק"מ
למחרת היום
התקבלה החלטה
למחרת היום
ש"ס
ק"מ

בגן המשפט

ב' בשבט תשנ"ח 29/1/98 עת"מ 116/97

פרוטוקול

בבית המשפט המחוזי

בתל - אביב

השופט ד"ר ע. מודריק

עת"מ : 116/97

ישיבת יום: ב' בשבט תשנ"ח 29/1/98

אריה צוקר ואח'

נגד

1. הוועדה המקומית לתכנון ובניה ת"א יפו

2. א.פ. יפו בע"מ

3. יצחק פולדיאן

נוכחים: בשם העוררים עו"ד אסנת

בשם המשיבה 1 עו"ד וייל

בשם המשיבים 2 ו-3 עו"ד דוברונסקי ועו"ד נבנצל

עו"ד אסנת: לא הגענו להבנה. התכנית היא התכנית הצורפת לשיפוץ היא בניגוד לכל. צריך הרבה חכמה ועמקות מחשבה כדי לראות את זה בתכנית השיפוצים התכניות שהוגשו לבימ"ש ומצורפות לבקשה. לא ראיתי חותמת שמאשרת אותם במסגרת השיפוצים. השאלה פשוטה, הלקוחות שלי נאבקים לגבי אופי האיזור לפני שהמשיבים היו שם. 18 שנים נאבקים ולא יכולים לתת אפשרות שתהיה פריצה באופי השכונה שלהם.

ב' בשבט תשנ"ח 29/1/98 עת"מ 116/97
פרוטוקול

יהודי. איומים עלינו הכל יהיה חוקי ויפה כי בעיני בימ"ש הבית יפה.

עו"ד דוברונסקי: אם זה לא דמגוגיה, שלא יגידו לי שאני דמגוג. יש בית הרוס שהיה בבחינת מבנה מסוכן.

יש כתב אישום שהחל לפני ההליכים. יש חותמת בימ"ש מ-27.11.97 אותו כתב אישום אומר שהבניה בלתי חוקית ויש חריגה מהבניה. בבימ"ש עירוני נוכיח שהבניה חוקית. הם הגישו צו להפסקת בניה, צו שיפוטי והשופט בטלה בהסכמה. הרשות קבלה צו הפסקה שיפוטי במעמד צד אחד עשו כל מה שיכלו כדי שהצו יעמוד בתוקפו. עתרנו לביטול הצו. והצו בוטל. העתירה פה זהה לעתירה של כתב האישום.

עו"ד אסנת: התובעת כאן הסתבכה בכך שלא גילתה לבימ"ש על קיומו של היתר שיפוצים, למה זה קרה ואיך אינני יודע. בעקבות ההסתבכות הזו היא הסכימה לביטול צו ההריסה. בכפוף לכך שמעל גג הבטון שנוצק על הקומה השלישית לא תבנה קומה נוספת. בכפוף לכך ובהסכמת הרשות ובכפוף לכך שכתוב בהסדר שהרשות שומרת לעצמה לנקוט בהליך שצריך. היא הסכימה.

אני אומר לרשות שאני לא יודע מה הביא אותה להחלטה. השופט בצדק רב כעסה על הרשות שהעלימה עובדות חשובות של היתר שיפוצים. אז הסכמתי. כל שופט בשר ודם וכפי שאדוני רואה קושי במתן צו הריסה במבנה שחציו הוקם, בטח שלשופט מקומי יהיה קשה לתת צו הריסה כשהבנין הושלם. משפטית זה אפשרי. אבל מעשית יש קושי בענין.

אני אומר במקרה הזה בנסיבות שבהן הושגה הסכמה או נתנה הסכמה, של העירייה לביטול צו הריסה שיפוטי, צו ההריסה בוטל בהסכמה. יש כתב אישום, חברי יוכלו אפילו אם בימ"ש לענינים מקומיים למשוך את ההליך עוד שנתיים, הבנין

בס 2 המשפט

ב' בשבט תשנ"ח 29/1/98 עת"מ 116/97
פרוטוקול

01 בענינים יותר קטנים אמנם נדרשת מידה יותר חזקה כדי שבג"צ יתערב בהחלטה
02 של רשויות התביעה. צריך להוכיח מידה גדולה של אי סבירות כדי שתהיה
03 התערבות. במקרה הזה כשהאישום קיים ולא בוטל ומוכח שהבניה בלתי חוקית.
04 והפסיקה אומרת שאכן צריך מידה גבוה של אי סבירות כדי להתערב. אבל במקרה
05 הזה זה לא מידה גבוה של אי סבירות אלא מידה אבסולוטית של אי סבירות.
06 או שיש אמת ואז אי עצירת הבנית מעשה שאי סבירות מחמאה. זה מעשה של
07 זילות בשלטון החוק.

10 עו"ד וייל: במקרה הספציפי הזה העיריה הגישה בקשה לצו הפסקת עבודה כי
11 נעשו עבודות בניה ללא היתר בניה, הוכן תצהיר. הגיעה תובעת לבימ"ש אמרה
12 את מה שאמרה שיש בניה בלתי חוקית, להערכתה לא ניתן להוציא היתר בניה
13 ובקשה להפסיק. היתר שיפוצים לא היתר בניה, הוא היתר לשיפוץ מבנה הוא
14 חוק עזר, כשמבנה מט ליפול וצריך לתת אותו, יש דרכים שמחליטה שזה המצב
15 אותו צריך לעזור לבנין להתקיים. זה לא היתר בניה. למרות שהמצהיר אמר
16 שיש היתר ציבור השופטת אמרה שזה לא רלוונטית. נודע לשופטת שיש היתר
17 שיפוץ וכעסה על העיריה. נוצר מצב לא נח שאולי אם התובעת לא היתה חדשה
18 והרגישה מבוהלת. השופטת כעסה, ואמרה אמנם יש היתר שיפוצים, אם זה המצב
19 שנוצר ויבנו בהתאם להיתר השיפוצים אני מוכנה לרדת מהענין וידעה שמוגש
20 כתב אישום על בניה בלתי חוקית.

21 זה המצב שהבהלה שלה גרמה לכך. יכול להיות שהתוצאות היו אותן תוצאות ללא
22 בהלה. היתר שיפוץ ניתן כי אי אפשר לתת היתר לבנות מבנה חדש. אפשר לתת
23 הנחיות והוראות איך להמשיך לבנות את המבנה בצורה מסודרת.
24 השופטת בטלה את הצו, תוך התחייבות.
25 היום המצב הוא שאין היתר בניה.

26
27
28
29 יצאנו החוצה והתובעת בקשה

ב' בשבט תשנ"ח 29/1/98 עת"מ 116/97

פרוטוקול

להתייעץ עם פרקליטים נוספים ובקשה שאכתיב זאת לפרו'. 'אני מצהיר...'
מגיש את הפרו' וההחלטה.

בכל מקרה חברי אמר שגם בימ"ש מורכב מבני אדם, גם פרקליטות כך. גם אם
היא טענה יש לה פריבילגיה לטעות. חברי מסיק שזה לא טעות אלא שוחד.

עו"ד אסנת: מורה בכל תוקף.

עו"ד דוברונסקי: חברי גרם לכנוס הועדה לבנין עיר. שם נטען מבפורש
שהועדה קבלה שוחד ובקשו לזרוק את חברי מהישיבה.

עו"ד אסנת: שקר וכזב אמרתי בוועדה דבר אחר. לא הזכרתי מילה כזו. אתה
משקר במצח נחושה. אתה שלחת אנשים לאיים על חיי. אתה גרמת לכך שישלחו
עבריינין. הבאת אנשים שיאיימו על חיי. טעיתי בלשוני.

עו"ד דוברונסקי: מפנה לסעיף 24 לעתירה שלו. הוא כל הזמן מנסה לטעון
שאנחנו כנופיה, שעושה דברים לא כשרים כאשר ע זה אין כל חומר, אם יתברר
דבר כזה אז בהחט אדוני יצטרך להחליט או מישהו אחר. הדברים מסך עשן שאין
להם בסיס עובדתי. אני חוזר להיות ענייני.

העיריה פועלת נגדנו, יכול להיות שגתה הפרקליטה בתום לב או לא בתום לב.

עו"ד וייל: אני חושבת שאנחנו מנועים לבקש צו מניעה. אמרתי בישיבה
הראשונה. אני בעד הפסקת עבודה אבל אני לא יכולה לדעת אם אני יכולה
להיות צד לכך. בניה לא חוקית צריך להפסיקה. לא יכולתי להגיש ערעור לאחר
שהיתה הסכמה. אם בימ"ש היה נותן לי פתרון הייתי מקבלת בשתי ידיים.

במשפט המשפט

ב' בשבט תשנ"ח 29/1/98 עת"מ 116/97

פרוטוקול

01
02
03
04
05
06
07
08
09
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

01
02
03
04
05
06
07
08
09
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

עו"ד דוברונסקי: בבית משפט פלילי בניגוד לבי"ד מנהלי יובאו עדים, מהנדסים מטעמנו, מטעמם והשאלה תתברר אם אכן אנחנו חורגים. מי שנתן את היתר השיפוץ זה ועדת בנין עיר ת"א יפו היא הועדה שנותנת את היתר הבניה. אם כתבה היתר שיפוץ זה ועדת בנין עיר שיש לה סמכות. כאן אין חקירת עדים ואין לכל צד אפשרות להביא את מלוא ראיותיו. לא קרה דבר איום ונורא ואין שמץ ראיה לכך.

עו"ד אסנת: דבר ראשון זה לא התערבות בהליכי בימ"ש לעניינים מקומיים, ודבר שני אם זה יתפרש כהתערבות זה חיוני.

אני בהליך ההוא לא צד. מטבע הדברים כשאני אזרח אני לא יכול להיות צד בהליך ולא יכול לערער על ההחלטה. לצורך הענין אני טוען וטענתי מוכחת על פניה, ואותו גוף שהסכים בצורה שהסכים לביטול צו הפסקת הבניה אומר שהבניה לא חוקית. נוצר מצב שאני אומר הבניה לא חוקית וגם הרשות, הרשות מסיבות אלה או אחרות הסכימה לביטול צו הפסקה שיפוטי. אני לא צד ולא יכול לערער, הדרך היחידה שנותרה לי לבוא להנה.

אני אומר לבג"צ הזה, קרה משהו שבעליל בלתי חוקי והוא הבניה, קרה מה שקרה בבימ"ש לעניינים מקומיים, אינן מבקש סעד פה ואני מבקש שמאחר שרשות אינה יכולה להכשיר מעשים בלתי חוקיים בהסכמה, ומאחר ועוד היא סייגה את עצמה וההסכמה כפופה לסייג, והסייג הוא שהם יכולים ללכת בהליכים אחרים, מה פירוש הליכים אחרים, הכוונה שנובעת מן הענין היא שאם יתברר שהבניה בלתי חוקית אפשר ללכת בהליכים. גם בפירוש לצו השיפוטי הזה בהסכמה, צריך להיות פירוש סביר ויש עשרות הלכות שרשות ציבור רשאית לחזור מהלכה בלתי חוקית, ויכולה לחזור מרשיון בלתי חוקית. פה זה בדיוק מה שקורה, גם אם נניח שיש התערבות בהחלטה של בימ"ש לעניינים מקומיים, יש לי שתי טענות, האחת ההחלטה הזו בנסיבות שבה נתנה נתנה על סמך טעות של נציגת הרשות

ב' בשבט תשנ"ח 29/1/98 עת"מ 116/97
פרוטוקול

01 שהסכמה כן תופסת, בג"צ 206/59 שלמה גילה נ' שופט שלום בירושלים, פ"ד יד
02 1709. שם המקרה היה שמכירה פומבית עקב משפט חלוקת מקרקעין, ואחד
03 המשתתפים במכירה הוא גילה, לא זכה למרות שלטענתו היה צריך לזכות בהליך.
04 המשתתפים אינם הצדדים אלא בעלי הקרקע, נותר גילה בלי סעד. פנה לבג"צ.
05 בג"צ שאל את עצמו אם מדובר בהחלטה אדמינסטרטיבית או בהחלטה שיפוטית.
06 קבע בג"צ שמדובר בהחלטה שיפוטית. ולפי סעיף 7[ב][3] בחוק בתי משפט
07 בימ"ש רשאי לדון בביטול החלטות שיפוטיות וכו'. אז איך ניזקק לזה. בא
08 בג"צ ואמר במקרה שהנפגע לא היה צד לדיון והיה צריך להיות לו זכות
09 ערעור. לאדון גילה היה יומו בבימ"ש ולנו לא היה. בג"צ לפי סעיף 7[ג]
10 התערב.

11 העתירה מורכבת משני חלקים, חלק שבו אני מבקש הפסקת הבניה. לא ידעתי עד
12 היום שאכן מתנהל הליך פלילי. כשחברי אמר בועדה לתכנון ובניה שהוא שמע
13 מהתובעת שיש הליך פלילי בשבילי זה היה חידוש.

14 אבל זה לא נוגע לענין. יש הליך פלילי והוא צריך להיות מוכרע אם הבניה
15 בחוק או לא בחוק. וצו קיום הפסקת העבודה ל רלוונטית להרשעה בפלילים או
16 לסנקציות.

17 מצד שני אמרתי, שהעיריה אינה מנועה לבקש מבימ"ש לענינים מקומיים להוציא
18 צו הפסקת העבודה.

19 אני מציע אם אקבל צו המורה לעיריה לעשות את זה, או שהעיריה תצליח או
20 לא. היה והעיריה תקבל בשלב הזה בעקבות הגשת כתב האישום צו הפסקת עבודה
21 אין לי שום סיבה מיוחדת לבקשת את הצו כאן. אסתפק בצו ההוא, אם לא תקבל
22 ארים ידים לענין צו הפסקת עבודה, לא אעמוד על כך כאן.

23 להזכיר שיש לי עוד עתירה וזה הכרזה על הבניה כבלתי חוקית וזה המקום פה
24 ולא במקום אחר.

01
02
03
04
05
06
07
08
09
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

בתג המשפט

ב' בשבט תשנ"ח 29/1/98 עת"מ 116/97

פרוטוקול

01 עו"ד דוברונסקי: לא היתה בקשה כזו. סעיף 1 לעתירה הוא מה שכתוב בסעיף 1
02 לכתב האישום. לקחת את זה ממה שהעיריה טענה בבקשה למתן צו הפסקה שיפוטי.

03
04
05
06 עו"ד אסנת: זו הצהרה על אי חוקיות אפשרי של היתר שיפוצים. אם מה שהם
07 בונים הוא בניגוד לצו השיפוצים אז בניגוד לשצו השיפוצים, אם הטענה שלהם
08 נכונה שהבניה שהם עושים בהתאם לצו השיפוצים, אז ההצהרה שמה שעושים זה
09 בלתי חוקי גלום בהצהרה שהיתר השיפוצים ניתן שלא כדין.

10 לפי פס"ד שפירא אין להשוותו למקרה הז, שם התבקשה הקלה והכל היה בסדר,
11 הועדה המחוזית שכחה לשלוח הודעות לשכנים שמאפשר להם התנגדות, לא היתה
12 טענה שבעל ההיתר קיבל אותו לביצוע הבניה כולל הקלות, אמר בימ"ש פלילי
13 פס"ד של השופט ברק, שלא חשוב אם היה תמים, זה איסור מוחלט. אפילו בונה
14 תם לב שלא יכול לדעת אם פעלו כדין לא יכול להסתמך על היתר שניתן שלא
15 כדין.

16
17 עו"ד דוברונסקי: בגילת היה בעל ענין בחלוקה הזו, הוא היה אחד הקונים,
18 פה באים סתם אזרחים שלא טוענים שזה מפריע להם, והם לא ניזוקים ואומרים
19 אין יומנו בבימ"ש אולי לא צריך להיות להם יום בבימ"ש. לא יכולים להגיד
20 אם פרקליט המדינה מתפשר בהליך בהמלצת שופט לכל אזרח יש מעמד להגיד למה
21 פרקליט המדינה החליט?

22 טענתי אז בטענות המקדמיות שחייב להיות כתב אישום. טענתי שעצם זה שלא
23 הוגש כתב אישום הצו צריך להתבטל. השופטת אמרה שצריך להיות מוגש כתב
24 אישום, וסברה שחייב להיות כתב אישום, והסיוג שסייגנו שיכולים לנקוט בכל
25 ההליכים הוא והיה ולא הגישו כתב אישום יוכלו להגיש כתב אישום.
26 בזה שאדוני מצווה להגיש בקשת הפסקת עבודה יוצר את עצמו כערכאת ערעור
27 ואין לו סמכות לכך.
28
29

ב' בשבט תשנ"ח 29/1/98 עת"מ 116/97

פרוטוקול

01 עו"ד וייל: כשהעיריה מגישה צו הפסקת עבודה מגישה במקביל כתב אישום.
02 וכתב האישום הוגש כבר בנובמבר. בימ"ש במעמד צד אחד נתן צו הפסקת עבודה
03 ואני מניחה שבאפיק אחר הוכן כתב אישום לא יודעת אם הוגש. צו הפסקת
04 עבודה נתבקש וניתן, וחברי ביקש לבטלו והוא בוטל לאחר שהוגש כתב אישום
05 לבימ"ש. בשלב המקדמי אני מניחה שזה היו שלבים מקבילים.
06
07
08

09 עו"ד דוברונסקי: הפנתי לסעיף החוק שאומר מתי אפשר להגיש צו הפסקה
10 שיפוטי.
11

12 החלטה

13 החלטתי תהיה ביום ראשון 1.2.98.
14 ניתנה והודעה היום במעמד הצדדים.
15

16 ד"ר עודד מודריק - שופט

17 קלדנית: חסידה כהן
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28